

گزارش دکتر منوچهر گنجی به بینندگان برنامه‌های تلویزیونی در داخل و خارج کشور

۲۲ مارس الی ۶ آوریل ۲۰۰۶

خلاصه بحث و تبادل نظرهای تلویزیونی بسوی ایران

نام؛ جنبش آزادیخواهان ایران

سمبل یا نماد مبارزات ما: مشت گره خورده با گل نیلوفر

رنگ مبارزات ما: آبی آسمانی

شعار اصلی مبارزات ما: همبستگی - آزادی - برابری

خلاصه مهمترین نتایج آنچه در ۵۲ ساعت برنامه‌های تلویزیونی بسوی ایران طی ۱۵ روز، از

۲۲ مارس الی ۶ آوریل با مشارکت ۳۱ نفر از هم میهنان خارج از کشور مورد بحث و تبادل نظر

قرار گرفت در این دو بیت شعر زنده یاد حمید مصدق شاعر معاصر ایران خلاصه میشود:

من اگر بنشینم، تو اگر بنشینی چه کسی برخیزد

من اگر برخیزم، تو اگر برخیزی همه برمیخیزند

سعدی میفرماید:

نادیده رنج گنج میسر نمیشود مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

باید امروز بپذیریم که بی تفاوتی و نداشتن اعتماد به نیروی خود نزد ما است که رژیم جمهوری

اسلامی را هنوز سر پا نگهداشته است. باید بدانیم که با همکاری ما رژیم آخوندی در ایران یک روز هم

وجود نخواهد داشت. اعتقاد و امید به پیروزی و قدرت و توان مبارزاتی دادن به مردم تحت ستم باید راه کار اولیه مبارزات آزادیخواهانه ما را تشکیل دهد.

مطالعه و سازماندهی درست، مشخص کردن اهداف مبارزه، حرکت و کار سازمانی و با برنامه، داشتن خصوصیات شهامت، شجاعت تا حد ایثار نزد فعالان رده بالای این مبارزات و اعتقاد به کار جمعی از الزامات دیگر این نوع مبارزات است. هدف مبارزات ما انهدام و قلع و قمع مخالفان نیست، بلکه پیروزی آزادیخواهان است. از طریق نافرمانی های گسترده در سراسر کشور، تا زمانی که ساختار سرکوب و اطلاعاتی - امنیتی و اداری و مالی رژیم به کلی فلج شده و کار آئی خود را به کلی از دست بدهد. در این راه قبل از هر چیز باید ایمان و اعتقاد مردم در لزوم مقاومت و تغییر رژیم تحقق یافته باشد. مفهوم آزادی در هر کشور از فرهنگ آن جامعه سر چشمه میگیرد که اراده ملی برای ابراز شجاعت و شهامت اخلاقی در راه دفاع از آزادیهای فردی و اجتماعی تا حد دستگیر شدن و به زندان رفتن و شکنجه شدن، مترصد حال و احوال هموطنان بودن، جزء لاینفک آن است. این یک حقیقت است که مستبدان همیشه از آن جهت موفق میشوند که سرکوب شدگان به طور مستقیم یا غیر مستقیم دانسته یا ندانسته به آنها کمک میکنند. این دیگر نیز یک حقیقت است که مردم هر جامعه ای را میتوان در خفقان به اسارت نگهداشت، اما فقط تا آنجا که آنها میپذیرند در خفقان و اسارت زندگی کنند.

بهترین شیوه مبارزاتی در دنیای معاصر آگاهی و اتحاد و همبستگی ملی، مطالعه و برنامه ریزی، داشتن رهبری آگاه و مصمم معتقد به دموکراسی و شیوه مبارزاتی نافرمانی، با برنامه عمل کردن و به مورد اجراء گذاشتن برنامه های از قبل مطالعه شده گسترده در این زمینه است. عادت به بی تفاوتی و باری به هر جهت که به دوام عمر رژیم کمک میکند را باید از خود دور کرده کنار بگذاریم. باید بخوبی فهمید که بدون همکاری ما رژیم آخوندی سرنگون نخواهد شد.

- برنامه مبارزه از طریق نافرمانی، مبارزه منفی و مبارزه از موضع ضعف و ناتوانی و تدافعی نیست، بلکه مبارزه از موضع قدرت است ابتکار عمل در این نوع مبارزات همیشه در دست مبارزان آزادیخواه است.

موضع مبارزان نافرمانی همیشه تهاجمی است. یکی از الزامات اساسی در توفیق این نوع مبارزات مطالعه، فهم و درک عمیق و حربه روانی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی است که از جانب مردم و موسسات و نهادهای اجتماعی به کار گرفته میشود. در این نوع مبارزات باید دامنه عدم همکاری و نافرمانبرداری از رژیم را هر روز در سراسر کشور گسترش داد و ناراضی‌های عمومی را بطور مستمر تشدید نمود. به پیروزی آزادیخواهان باید ایمان راسخ داشت. همانطور که گاندی میگوید:

” ترس و توفیق در مبارزات نافرمانی همان اندازه در تضادند که آب و آتش ”

- دانشجویان، دانش آموزان و زنان و کارگران در این مبارزات نقش کلیدی دارند. علاوه بر فعالیت های مستقل و مشترک دانشجویان پزشکی روی جامعه اطباء کار خواهند کرد، دانشجویان رشته مهندسی روی مهندسين کارخانجات، دانشجویان رشته قضائی روی قضات و وکلای دادگستری و دفترداران، کانون وکلای دادگستری و دیگران نیز بهمین ترتیب.

- از جمله ابعاد نافرمانی مدنی ایجاد تشکل ها، هسته های دانشجویی، دانش آموزی، صنفی، کارگری و محلی به منظور اجرای طرح های گوناگون مبارزاتی از قبیل اعتصاب در میان کارگران، دانشجویان، معلمان، کارگران شرکت نفت ، عدم فرمانبرداری پاسداران، بسیجیان، اعتصاب اصناف و دیگر قشرهای فعال حساس جامعه است.

- در محله ها، جوانان که با یکدیگر دوست و نزدیک هستند میتوانند گروه های منسجم تشکیل دهند و در صورت فراخوانی برای حرکت و شرکت در تظاهرات به اتفاق در آنها شرکت کنند.

ابزار ترور و وحشت رژیم را باید به طرق گوناگون شناسائی، فاش و رسوا کرد و از کار انداخت باید محصولات کارخانجاتی که متعلق به افراد رژیم هستند را تحریم نمود. مراسم نمازهای جمعه و دیگر اجتماعات رژیم را باید بایکوت نمود. مال و دارائی و حسابهای بانکی سرکردگان رژیم و وابستگان آنها را باید برملا کرد. روز و روزهای خاصی را باید تعیین کرد و از عموم بانوان خواست در آن روزها حجاب را رعایت نکنند و آقایان تمیز با ریش تراشیده و البسه آبی آسمانی در خیابانها حضور پیدا نمایند. بانوان نیز تا سر حد امکان از رنگ آبی آسمانی در البسه خود استفاده کنند،

همه باید به هر ترتیبی که میتوانیم جوانان معتاد را به ترک اعتیاد تشویق کنیم و شبکه مافیائی حکومتی واردات و فروش این مواد را هر روز بیش از پیش برملا کنیم. سرمایه‌داران کلان ایرانی داخل و خارج کشور را همه باید تشویق به کمک رسانی به مبارزان کنیم، نام و مشخصات کمک دهندگان را باید کاملاً محفوظ نگهداریم. همه باید بدانیم که روی کمک‌های خارجی برای آزادی ایران نمیتوان حساب کرد. دسترسی مطمئن به امکانات مالی هم میهنان از ضروریات مبارزات آزادیخواهانه ما است. در این زمینه هم مبارزان داخل کشور و هم مبارزان خارج کشور باید سخت کوشا باشند. راستگویی، مراعات نظافت و ادب و دور کردن ترس از رژیم نزد مبارزان مسالمت‌جو از ابزار کمکی مهم این نوع مبارزات است.

توجه و آگاه کردن مردم ایران از خطرات بزرگی که در کمین ملت ایران است و نقش سردمداران رژیم که با رفتار و سیاست‌های جاهلانه و نابخردانه و واپسگرانه و تروریستی خود همه جهان را علیه ایران بسیج کرده‌اند و نشان داده‌اند که راه خروج از این مهلکه که در گروهی اتحاد و همبستگی میان کلیه ایرانیان است و با مطالعه و برنامه‌و تلاش در چارچوب یک استراتژی بزرگ میسر خواهد بود. برقراری آشتی ملی با همه، جزء آنهایی که دستشان به خون هم میهنان آغشته است باید روال کار ما باشد. دیگران نیز چنانچه امروز صادقانه به صف آزادیخواهان به پیوندند باید بدانند که از بار گناهان خود بطور محسوسی خواهند کاست. رهبری مبارزات الزاما در ابتدا به شکل غیر متمرکز بوده و در مراحل بعدی و نهائی رفته رفته بشکل رهبری متمرکز عمل خواهد نمود. تک رهبری الزاما بهترین مدل رهبری در قرن بیست و یکم نیست. در بهترین شرایط رهبرها وجود دارند تا یک رهبر. حتماً باید بین آنها تفاهم و تعاون و صمیمیت و همکاری نزدیک برقرار و پایدار باشد. رهبری مبارزات باید جامعه بین‌المللی را علیه رژیم بسیج نماید. سندیکا‌های کارگری بین‌المللی، انجمن‌های قلم، کانون‌های نویسندگان، سازمانهای طرفدار حقوق بشر، شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد و در نهایت مجمع عمومی سازمان ملل متحد و سایر ارکان بین‌المللی زیربسط را علیه رژیم بسیج کنند و فشارهای بین‌المللی به روی رژیم را هر روز بیشتر سازند. - از جمله دیگر وظایف شورای رهبری ارائه گروه مورد

اعتماد جانشینی موقت پس از سرنگونی رژیم و تا تصویب قانون اساسی نوین و انتخابات سراسری آزاد و نژارت شده بین المللی است. - به مبارزان و مردم باید بخوبی تفهیم کرد که در نهایت چه نوع شرایط سیاسی، مدنی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بعد از فروپاشی جمهوری اسلامی در کشور حاکم خواهد شد. - وجود یک رهبری هوشیار و میهن پرست و فرهیخته برای دادن رهنمودها و هماهنگ کردن جنبشهای گوناگون و با هدف و تدوین یک استراتژی و تاکتیک های لازم زمان بندی شده برای هدف غائی رهائی ایران ضروری است. - مرحله گذار از دیکتاتوری به دموکراسی پس از سقوط رژیم نباید طولانی باشد. این دوره باید کوتاه بوده و از قبل برنامه ریزی شده باشد و هر چه زودتر انتخابات مجلس موسسان انجام گرفته طرح قانون اساسی تهیه شده به آراء عمومی گذارده شده، جامعه باز و دموکراسی کار خود را آغاز کند تا باعث سرخورده گی مردم آزادیخواه نشده و دست بال کودتاچیان را که احیاناً در کمین نشسته اند باز نکند. - در طول مدت مبارزات باید به مردم کشور تفهیم کرد که مبارزات ما علیه اسلام نیست، بلکه برای آزادی و حفظ احترام دین واقعی امروزین مردم ایران است. ما میخواهیم دین از حکومت جدا باشد، فرزند زمان خود باشیم و از مورد تحقیر قرار گرفتن دین جلوگیری کنیم، - باید توجه داشت هنگامی که رژیم در تنگنا قرار گرفت، آنان ممکن است به مردم بگویند ما این کار و آن کار را جهت خواست های شما انجام خواهیم داد، با این هدف که بین مخالفان تفرقه بیاندازند و در نتیجه به عمر خود بیفزایند. مبارزان نباید گول این قول و قرارها و ترفندهای دروغین حکومتگران را بخورند. - به دنیای خارج دل بستن آزادیخواهان برای آزادی کشور، علامت نداشتن اعتماد به نیروی تعیین کننده خود و ناامیدی آزادیخواهان است. ما ایرانیان باید با نیروی خودمان کشورمان را آزاد کنیم. اگر در بین راه شرایط بین المللی کمک کرد چه بهتر ولی در انتظار کمک خارج نشستن برای رهائی کشور کار بسیار بد و عبثی است. باید بخوبی این حقیقت را بدانیم که هیچ کشور خارجی به قدر خود ما دلش به حال ما نسوخته و همیشه قبل از هر چیز به دنبال منافع خویش است. - ایرانیان آزادیخواه میهن پرست بخصوص در شرایط کنونی داخلی و بین المللی کشور، باید شب و روز به دنبال متشکل کردن خود در گروه ها و سازمانهای گوناگون باشند. جامعه باز

جامعه متشکل است. آنها باید در داخل کشور دست به تشکیل سازمانها، اتحادیه های مستقل دانش جویان، دانش آموزان، اصناف، کارگران، مصرف کنندگان، فرهنگیان و غیره بزنند. این حق مسلم آنان است که در اعلامیه جهانی حقوق بشر، در میثاق های حقوق بشر و در مقاله نامه های سازمان بین المللی کار پیش بینی شده است. بدینوسیله آنان باید خواست های مشروع خود را شب و روز بطور علنی بیان کنند تا مردم آگاه شده به حمایت از آنها بپردازند. همیشه برد با افرادی است که از درون اینگونه سازمانها با آگاهی و شهامت کار خود را آغاز میکنند. اعلامیه جهانی حقوق بشر به فارسی را باید از دفتر سازمان ملل متحد گرفت آنرا خوانند، به خوبی فهمید و به دیگران نیز تفهیم کرد تا به خوبی به حقوق و آزادیهای طبیعی و بشری خویش آگاهی پیدا کنند. - مبارزات آزادیخواهانه ایرانیان را باید به جهت خواست های خردگرایی، مدرنیته، انساندوستی عشق به هم نوع، دفاع از آزادی های مدنی، سیاسی، دمکراسی، حقوق اقلیت ها، حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و علیه واپسگرایی، کهنه گرایی، خود محوری و خشونت کشاند. - توجه عموم را باید به این حقیقت به طور دائم جلب نمود که مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران متعلق به هیچ گروه، حزب و دسته خاصی نیست و راه ما به روی همه آنهایی که دنبال تفرقه و بی نظمی و جاسوسی و خودسری و خود محوری نباشند و خود را از بدنه رژیم و سرکردگان جدا کرده باشند باز است. - امروز زنان و جوانان ایران میتوانند و باید مانند جنبش های آزادیخواهانه سایر کشورها مهمترین نقش را در مبارزات آزادیخواهی ملت ایران بازی کنند. رهبری مبارزان در برنامه ریزی های خود باید به این مهم توجه خاص مبذول داشته باشند،

- تحریم محصولات صنعتی سرمایه داران یا بازاریان و معازه داران طرفدار رژیم و عدم پرداخت خمس و زکوة و حق امام به رژیم و به آوندهای طرفدار رژیم و تحریم هرگونه مرادده با آنها میتواند به مبارزات مردم ما کمک فراوان بنماید،

- نوشتن نامه تذکر و اخطار به عوامل سرکوب رژیم در مورد خودداری از دستورات ضرب و شتم و بازداشت و شکنجه بازداشت شدگان و جلب توجه آنان به عواقب وخیم ادامه این اعمال و تقاضای پیوستن آنان به صفوف آزادیخواهان بترتیبی که خود تشخیص میدهند.

- استفاده از آزار غیر فیزیکی عناصر سرکوب رژیم در زمان تظاهرات مسالمت جویانه آزادیخواهان از طریق گرفتن عکس و ویدیو از آنها بطور مخفیانه، هو کردن و تحقیر و تعقیب گروهی آنان، نشستن جمعی بر روی زمین هنگام حمله عوامل رژیم و اقدام به سرکوبی و ضرب و شتم توسط آنان و سردادن: فلسطینی حیا کن، تو ایران رو رها کن- پخش کاست های آموزشی نافرمانی در میان مردم.- استفاده از رنگ آبی آسمانی و نماد و شعار مبارزات جنبش آزادیخواهان ایران.

- گروهی از کارشناسان رده بالا را مامور تهیه پیش نویس قانون اساسی ایران پس از جمهوری اسلامی کردن که شامل مراعات حقوق بشر و آزادی های اساسی، مساوات در برخورداری از این حقوق، حف³ تمامیت ارضی ایران، جدائی دین از حکومت، تفکیک قوای سه گانه، احترام به حقوق فرهنگی و قومی ملیت های ایرانی و احترام به منشور ملل متحد و میثاق های حقوق بشر.

- برقراری ارتباط با ارتشیان، پاسداران و بسیجیان رده بالا به منظور هشدار دادن به آنها در زمینه مراقبت از انجام یک کودتای کور و خنثی نمودن آن و لزوم حفظ ارتش و نیروهای انت²امی و متوجه ساختن افراد این نیروها در حف² حقوق و مزایای به حق آنان.

این بود خلاصه ای از نتایج کارگاه آموزشی نافرمانی ما که به مدت ۱۷ روز در دو فرستنده تلویزیونی "کانال یک" و "پارس" انجام و پخش شد.

با تشکر فراوان

هم میهن: تو نیز با پیوستن به صفوف مبارزان آزادیخواه و تکثیر و توزیع
روش های نافرمانی مدنی در میان سایر مبارزان با ما همراه شو

همبستگی آزادی برابری

جنبش آزادیخواهان ایران